

Masteruppsats i offentlig förvaltning [VT 2016]

Förvaltningshögskolan, Göteborgs universitet

Helena Richardsson

Handledare: Gary Kokk

Examinator: Iwona Sobis

DEN KOMPLEXA POLITIKERROLLEN

En kvalitativ studie om politikers uppfattningar om och hanterande av gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt när de är aktiva på Twitter

Abstract

Purpose – This master’s thesis aims to contribute to increasing the knowledge of how political leaders manage their political role when they are active on Twitter by studying the boundaries between public and private, political and personal.

Design/methodology/approach – This study has a qualitative approach. The author has used interviews with elements of stimulated recall to fulfill the purpose of the study. Stimulated recall is a method that makes a person relive an original situation by presenting the person with a large number of stimuli which occurred during the original situation.

Findings – This master’s thesis highlights the challenges political leaders are facing when they are active on Twitter and how they manage the boundaries between public and private, political and personal. In accordance with previous research, the results of this study conclude that the boundaries between public and private, personal and political have faded. The political arena has expanded with technological developments and the exposure of politicians has increased. This development contributes to a specific attention being aimed towards the politician as an individual rather than towards the political party to which he or she belongs. This master’s thesis identifies that political leaders are managing the tension between the boundaries and the complex political role in three different ways. First, by sharing as much as possible without disclosing the innermost. Secondly, by breaking boundaries, norms and expectations, and thirdly, by being permanently connected.

Originality/value – Previous research has not sufficiently examined how politicians manage the technological and social development that has taken place. This study identifies that political leaders are managing the tension between the boundaries and the complex political role in three different ways. First, by sharing as much as possible without disclosing the innermost. Secondly, by breaking boundaries, norms and expectations, and thirdly, by being permanently connected.

Keywords – Political leadership, social roles, identity, boundaries, stimulated recall

Förord

Inledningsvis vill jag tacka studiens deltagare för att de delade med sig av sina erfarenheter och reflektioner. De gjorde det möjligt att testa en för mig ny och för forskningsområdet relativt oetablerad metod, vilket har varit enormt givande. Jag vill även rikta ett stort tack till min familj och vänner som givit mig extra energi under forskningsprocessen. Avslutningsvis vill jag rikta ett stort tack till min handledare Gary Kokk som väglett mig genom studiens olika faser och även var den som väckte mitt intresse för metoden stimulated recall.

Helena Richardsson

Göteborg 2016-05-26

1. Inledning	5
1.1. Syfte och frågeställning.....	6
1.2. Avgränsningar.....	6
1.3. Disposition.....	6
2. Tidigare forskning och teoretiska utgångspunkter	7
2.1. Framväxten av den “nya” teknologin.....	7
2.2. Den förändrade politikerrollen.....	8
2.3. Twitter och personaliseringen av politik.....	9
2.4. Framträdandet av roller och identiteter.....	10
3. Metod	13
3.1. Samtalsintervjuer med inslag av stimulated recall.....	13
3.2. Genomförande av intervjuer.....	14
3.3. Urval.....	14
3.4. Analysprocessen.....	15
3.5. Forskningsetiskt förhållningssätt.....	15
4. Analys av den komplexa politikerrollen	17
4.1. De uppluckrade gränserna.....	17
4.2. Att dela med sig av så mycket som möjligt utan att offentliggöra det innersta.....	19
4.3. Att bryta gränser, normer och förväntningar.....	20
4.4. Att ständigt vara uppkopplad.....	25
5. Slutsatser	27
5.1. Individens sätt att hantera den komplexa politikerrollen.....	27
6. Diskussion	30
6.1. Avslutande diskussion.....	30
6.2. Studiens bidrag i relation till offentlig förvaltning samt förslag till vidare forskning.....	30
Referenslista	32
Bilaga 1 – Intervjuguide	34
Bilaga 2 - Presentation av studiens deltagare	35

1. Inledning

Denna studie grundar sin argumentation i att teknik- och samhällsutvecklingen under en lång tid har luckrat upp gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt (Stier 2003; Murthy 2013; Parmelee och Bichard 2013; Enli och Skogerbø 2013; Strömbäck 2014). Det vill säga att vad som tidigare varit privat och berört enskilda personer numera är offentligt, öppet och tillgängligt för allmänheten (Murthy 2013; Nationalencyklopedin 2016a; Nationalencyklopedin 2016b). Ett led i utvecklingen är att framväxten av sociala medier så som Twitter har breddat den politiska arenan och bidragit till en personalisering av politiken (Möller 2009; Enli och Skogerbø 2013). Detta innebär att fokus i större utsträckning riktas mot den enskilda politikern istället för partiet som helhet (Enli och Skogerbø 2013).

Twitter har sedan lanseringen 2006 genom sin öppenhet och tillgänglighet genererat en stor mängd datamaterial och varit föremål för forskning utifrån olika discipliner (William et al. 2013). Det har tidigare undersökts varför personer använder sig av Twitter (t.ex. Petina, Basmanova och Zhang 2016), hur Twitter används i valkampanjer (t.ex. Larsson och Moe 2012; Dang-Xuan et al. 2013; Ahmed et al. 2016), och vilka budskap twittermeddelanden innehåller (t.ex. Kateb och Kalita 2015). Efter en genomgång av drygt tusen publikationer konstaterar Williams et al. (2013) att majoriteten av forskningen fokuserar på fyra aspekter; användarna, meddelandena, teknologin eller konceptet som helhet. Parmelee och Bichard (2013) bekräftar att det finns mycket forskning kring Twitter och dess användare men framhåller också att det fortfarande finns en hel del frågor som behöver besvaras, och då speciellt rörande hur Twitter används inom politik och hur det påverkar politiker och medborgare. I sin forskning lyfter de fram att politiska ledare i USA främst använder Twitter som en kanal för politisk kommunikation och för att nå ut till allmänheten vid sidan av massmedia, men konstaterar även att politiker använder Twitter för att visa upp sin personlighet och en mer privat sida av sig själva. Detta synliggör konsekvenserna av teknik- och samhällsutvecklingen och påvisar att gränserna har förändrats. Denna utveckling har även påverkat rollen som politiker. Politiker måste idag hantera en ökad exponering och motstridiga krav samtidigt som det blir allt svårare att särskilja privat- och arbetsliv (Möller 2009; Tengelin et al. 2011; Enli och Skogerbø 2013). Hur politiker agerar för att hantera denna utveckling framkommer dock inte i någon större uträkning av den tidigare forskningen.

1.1. Syfte och frågeställning

Syftet med denna studie är att bidra till att öka kunskapen om hur politiker hanterar politikerrollen när de är aktiva på Twitter. Studiens syfte uppfylls genom att studera gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt. Att studera dessa gränser är en förutsättning för att kunna förstå Twitter som teknologi och tydliggör vidare den förändring som skett i samhället där det blir allt svårare att särskilja privat- och arbetsliv. Det här leder fram till följande frågeställning:

- Hur uppfattar och hanterar politiker gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt när de är aktiva på Twitter?

1.2. Avgränsningar

Fenomenet kan förekomma inom olika sammanhang där politiker offentligt framträder i sin roll, men denna studie fokuserar enbart på hur fenomenet förekommer på Twitter eftersom tidigare forskning framhåller att det är en av de viktigaste politiska arenorna.

1.3. Disposition

I studiens andra kapitel presenteras tidigare forskning och studiens teoretiska utgångspunkter. Här beskrivs de mest centrala begreppen samt de utmaningar som existerar för dagens politiker. Kapitel tre innehåller en beskrivning av studiens metod. I det fjärde kapitlet tolkas studiens resultat i relation till de teoretiska utgångspunkterna och tidigare forskning. I det femte kapitlet presenteras studiens slutsatser baserat på en sammanfattning av analysen. I det sista och sjätte kapitlet görs en avslutande diskussion och förslag till vidare forskning presenteras.

2. Tidigare forskning och teoretiska utgångspunkter

I denna studie studeras en punkt av en utveckling som skett över en lång tid. För att skapa en djupare förståelse för fenomenet sätts studien in i en historisk kontext. Utifrån tidigare forskning beskrivs hur teknik- och samhällsutvecklingen har suddat ut gränserna mellan offentligt och privat, politiskt och personligt samt hur dessa förändringar har påverkat rollen som politiker.

2.1. Framväxten av den “nya” teknologin

Twitter skapades 2006 och kan beskrivas som en mikroblogg där användarna skriver korta meddelanden eller uppdateringar på maximalt 140 tecken från olika nätverksanpassade enheter såsom mobiltelefoner, datorer eller surfplattor. Användarna kan välja att enbart publicera text, men kan även inkludera länkar, bilder eller kortare videoklipp (Twitter 2016a; Twitter 2016b). Det främsta syftet med mikroblogger är att kommentera, besvara eller förstärka effekterna av aktuella händelser i realtid (Williams et al. 2013). Eftersom det är gratis och öppet för vem som helst att registrera sig på Twitter har det blivit ett brett forum där politiska budskap blandas med mer vardagliga och triviala meddelanden. Enligt Murthy (2013) definieras mikrobloggande som en internetbaserad service där; (1) användarna har öppna profiler där de sänder ut korta meddelanden eller uppdateringar vare sig de är riktade mot specifika personer eller inte; (2) meddelanden eller uppdateringar sprids med hjälp av andra användare och (3) användarna kan bestämma vilka meddelanden de vill ta emot, men inte nödvändigtvis vem eller vilka som tar emot deras meddelanden.

Twitter kan, till skillnad från andra digitala mediatjänster som exempelvis Facebook, beskrivas som ett öppet forum vilket innebär att alla kan se och ta del av publicerat material utan att vara aktiva användare av forumet, med två undantag; om någon har valt att ha en stängd profil eller om någon väljer att skicka ett direktmeddelande (Parmelee och Bichard 2013). Jämfört med Twitter där utgångspunkten är öppenhet, är utgångspunkten på Facebook att användarens profil är stängd. Interaktionen sker således mellan människor som har någon form av ömsesidig relation (Murthy 2013; Twitter 2016a). Detta kan exempelvis innebära att personerna känner varandra eller åtminstone känner till varandra utanför internets gränser. Facebook kan därför liknas vid ett socialt nätverk medan Twitter kan liknas vid ett socialt medium där syftet är att få så många följare som möjligt och att sprida olika typer av budskap (jmf. beteckningen ‘friends’ på

Facebook och ‘followers’ på Twitter) (Murthy 2013). Tidigare forskning framhåller att Twitter numera är en av de viktigaste arenorna för politiker (Parmelee och Bichard 2013; Murthy 2013).

Den “nya” teknologin med korta meddelanden som kan spridas världen över kan initialt framstå som revolutionerande, men Twitter är en del av en utveckling med kommunikativa skiften som skett över en lång tid. Telegrafen, radion, televisionen, telefonen och e-posten har också bidragit till denna utveckling (Murthy 2013). En omfattande omvandling av medielandskapen startade i slutet av 1980-talet med avregleringen av public service-monopolet och framväxten av satellit-tv. Därefter accelererade utvecklingen i samband med internets framfart och den informationsteknologiska revolutionen i mitten av 1990-talet (Strömbäck 2014). Tillgängligheten till internet har ökat markant de senaste åren och i dagens Sverige äger nästan alla en mobiltelefon och mer än hälften av befolkningen äger en så kallad smartphone (Bergström och Oscarsson 2014).

Tillsammans med det internetbaserade samhället komprimerar de ”nya” teknologierna tid och plats vilket gör att människans förmåga att kommunicera nästan blir gränslös (Murthy 2013). Graham (1999) beskriver det som att internet inte tar någon som helst hänsyn till fysiska avstånd. Denna utveckling har bidragit till att det privata har blivit mer offentligt över tid och att gränserna däremellan har suddats ut. På sociala medier såsom Twitter exponeras ofta såväl användarnas professionella som personliga liv, vilket medför att forumet öppnar upp för olika dimensioner och sådant som vanligtvis inte är offentligt. Murthy (2013) framhåller därför att det är väsentligt att ha förståelse för gränserna mellan offentligt och privat för att kunna förstå mikrobloggande som teknologi.

2.2. Den förändrade politikerrollen

Teknik- och samhällsutvecklingen har över tid förändrat politikerrollen (March och Olsen 1989; Möller 2009; Montin 2011; Parmelee och Bichard 2013; Enli och Skogerbø 2013). Under de senaste 50 åren har relationerna mellan de politiska aktörerna, medborgarna och medierna förändrats radikalt (Strömbäck 2014). Pedersen och Hartley (2008:327) betonar att kontexten för offentligt ledarskap förändras när den offentliga förvaltningen reformeras och moderniseras, vilket skapar nya utmaningar för offentliga ledare. Ett resonemang som även bör kunna appliceras på hur den politiska rollen har förändrats över tid. Enligt Montin (2011) har politikernas inflytande i kommunerna minskat medan tjänstemännen har fått en mer framträdande roll. Han framhåller också att skiftningar i den ekonomiska situationen kan förändra politikerrollen och konstaterar att yttre omvärldsförändringar kan leda till skiften inom den offentliga förvaltningen.

Enligt Pedersen och Hartley (2008) har den hierarkiska organisationen försvagats över tid och styrningen är numera differentierad. Det vill säga styrningen sträcker sig över gränserna för olika organisatoriska nivåer, både inom och utanför den offentliga förvaltningen. Enligt Shah och Shah (2002) har den informationsteknologiska revolutionen och globaliseringen bidragit till utvecklingen av "local governance". Local governance innebär en decentralisering av styrningen och kan ses som en motreaktion till centraliserad styrning. Detta innebär bland annat att medborgarna får ökat inflytande i form av medborgardialoger. Pedersen och Hartley (2008) framhåller att det samtidigt sker en centraliseringsprocess i form av ökad granskning och inspektion, vilket skapar en paradoxal styrningsprocess och påverkar gränserna för politik och administration. Detta leder till en ökad komplexitet och osäkerhet för offentliga ledare (läs politiker) som måste lära sig att hantera en ny dynamik med motstridiga krav och förväntningar eftersom institutionaliserade roller reformeras i samband med att styrningen förändras (Pedersen och Hartley 2008).

Ökad granskning och inspektion leder även till ett ökat tryck och ökad exponering av politiska ledare. Detta innebär att politiker blir offentliga i större utsträckning än tidigare. Det har skapats en kontext där tilliten för politiker är låg samtidigt som allmänhetens förväntningar är mångtydiga och ambivalenta, vilket försvårar ledarskapet och den politiska processen ytterligare (Pedersen och Hartley 2008). Även Möller (2009) talar om en ökad exponering av politiker och framhåller att de befinner sig under ständig press. Han lyfter fram att villkoren för det politiska ledarskapet har förändrats och försvårats då medborgare i allt större utsträckning ifrågasätter och ställer krav. Möller (2009) argumenterar för att det bland annat är mediasamhällets utveckling som har påverkat relationen mellan de politiska ledarna och medborgarna. Han framhåller också att politikernas privatliv numera är en del av det som hamnar i fokus.

Den tekniska utvecklingen har påverkat möjligheterna till kommunikation och på så sätt även förväntan kring tillgänglighet. *"Att alltid vara anträffbar ses av många som lika självklart som det tidigare var att inte ständigt vara anträffbar"* (Stier 2003:37). Stier (2003) konstaterar även att detta har förändrat det sociala samspelet och att vardagen präglas av de ständiga flödena av teknologi, människor och media. Begrepp som utbrändhet och teknostress är numera vanligt förekommande i diskussioner rörande den teknologiska utvecklingen.

2.3. Twitter och personaliseringen av politik

Tidigare forskning framhåller att det blir allt vanligare att politiker ställer upp i olika former av tv-program, vilket innebär att politiker visar en mer personlig och privat sida av sig själva (van Zoonen och Holtz-Bacha 2000; van Zoonen et al. 2007). Enligt Möller (2009) samt Enli och

Skogerbø (2013) pågår en personalisering av politiken där politikernas personligheter och personliga egenskaper hamnar i centrum. Sociala medier som exempelvis Twitter bidrar till denna utveckling genom att bredda den politiska arenan då det riktas fokus mot den enskilda politikern istället för det politiska partiet som helhet. Vidare har även införandet av personval i Sverige bidragit till ett ökat fokus på politikern som individ (Berg och Oscarsson 2015). Detta anser Enli och Skogerbø (2013) är en del av den medialiseringsprocess som sker i de flesta västerländska samhällen där media får en allt större och mer framträdande roll (Strömbäck 2008). Medialiseringen har bland annat jämförts med andra kraftfulla och långtgående förändringsprocesser så som globaliseringen och individualiseringen. Det går att konstatera att denna process både tränger igenom och påverkar andra delar av samhället som exempelvis politik, näringsliv och identitetsskapande (Strömbäck 2014). Denna utveckling bidrar även till att suddas ut gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt (Möller 2009; Enli och Skogerbø 2013).

2.4. Framträdandet av roller och identiteter

Enligt Stier (2003) har genomgripande samhällsförändringar såsom industrialiseringen och urbaniseringen försvårat och förändrat människors identitetsskapande processer. Han konstaterar även att internet och tv-program numera är viktiga arenor för identitetsskapande. Utifrån Goffmans (1959) dramaturgiska rollsyn går det att beskriva hur en individ presenterar sig själv, både medvetet och omedvetet, och hur denne kan styra omgivningens uppfattningar om sig själv samt vad individen kan och inte kan göra när denne agerar framför andra. Enligt Goffman (1959) kan en individ framträda i olika roller och utifrån situation avslöja olika delar av en övergripande identitet. Han skiljer mellan den främre och den bakre regionen av scenen. I den främre regionen framträder individen på det sätt som denne vill framstå framför andra, medan individen kan bete sig annorlunda i den bakre regionen dit omgivningen inte har tillträde. Detta innebär att individen till viss del kan styra framställningen av sig själv och dölja vissa ofördelaktiga sidor som inte lämpar sig utifrån den roll individen för tillfället antagit. Omgivningen tolkar den identitet som uppvisas av individen och kan i viss mån välja om de vill bekräfta identiteten eller inte. En individs identitet är således en produkt av ett socialt samspel (Goffman 1959). Stier (2003:12) understryker att *“Varje individs identitet påverkas av och bör förstås utifrån samhällets betingelser, den sociala och kulturella omgivningen, livs- och utvecklingskriser, oförutsedda händelser och livserfarenheter”*.

Eftersom Twitter bygger på meddelanden som i någon form är skapade av användarna är självpresentation och identitetsskapande en viktig aspekt av Twitter (Murthy 2013). Regelbunden publicering av meddelanden på sociala medier blir ett sätt för användarna att upprätta och bibehålla sin identitet (Boon och Sinclair 2009; Nosko et al. 2010). På så vis kan meddelanden om banala saker som vad personen ifråga har ätit till lunch ses som en form av identitetsskapande. Det innebär även att den ständiga bekräftelsen från andra användare blir en viktig del av individens identitet (Murthy 2013). Murthy (2013) framhåller att Twitter kan betraktas som en del av det som Goffman (1995) beskriver som den bakre regionen. Detta genom att Twitter skapar en flerdimensionell bild av en och samma person, vilket innebär att omgivningen får ta del av aspekter som vanligtvis inte visas i det offentliga. Däremot poängterar Murthy (2013) att individen fortfarande styr vad som publiceras på forumet. Individen kan alltså välja att enbart synliggöra vissa delar av sin totala identitet. Stier (2003) framhåller att människor strävar efter att uppvisa och upprätthålla en för dem fördelaktig identitet. Kontexten påverkar vilken del av den totala identiteten som individen väljer att framhäva eller uppmärksamma (ibid.).

Enligt Goffman (1959) härleds sociala roller ur tidigare förekommande interaktioner mellan människor och är knutna till en specifik position eller status. Detta innebär att rollerna medför normer, känslor och attityder som till stor del styr hur personen ifråga bör agera i en specifik situation. Individen agerar således, medvetet eller omedvetet, på ett visst sätt på grund av situationen och den tradition som existerar inom dennes grupp eller sociala status. Om Goffmans (1959) dramaturgiska rollsyn sammanförs med Kouzes och Micos (1979) domänteori innebär detta att när en individ träder in i den offentliga förvaltningens domäner anammar individen en social roll. Hur rollen utformas beror således på vilken domän individen befinner sig inom, vilka normer den domänen har och vilka förväntningar som individen uppfattar finns på rollen. Enligt Kouzes och Mico (1979) karaktäriseras den politiska domänen av policyskapande processer, votering och förhandlingar samt bygger sin legitimitet utifrån medborgarna. Den sociala rollen medför således både rättigheter och skyldigheter, vilket även kan innebära en form av tvång för individen (Goffman 1959). Enligt March och Olsen (1989) styrs individens agerande inom en institution av lämplighetslogiken. Institutionen består av regler, normer och rutiner. Lämplighetslogiken beskrivs som en mekanism som överförs genom socialisation och formar individens beteende utifrån vad som anses lämpligt i förhållande till den rådande kontexten, rollen och identiteten. I sitt agerande tar individen ställning till följande frågor: *“Vad är det för situation? Vem är jag? Hur lämpliga är olika handlingar för mig utifrån den här situationen?”* (March och Olsen 1989:23). Utifrån dessa svar agerar sedan individen i enlighet med vad som

anses mest lämpligt. Det centrala för individen är således att agera enligt de sociala regler och normer som existerar inom institutionen snarare än den egna viljan (March och Olsen 1989).

Tengelin et al. (2011) lyfter fram den problematik som kan uppstå när olika roller och förväntningar krockar. Då gränsen mellan arbetslivet och privatlivet blir allt svårare att definiera måste individen lära sig att hantera dels rollen för arbetslivet och dels den privata rollen. Detta innebär att individen själv förhandlar om sina gränser, vilket blir ett sätt för individen att hantera sina olika roller (ibid.). Om en individ inte agerar enligt de normer och förväntningar som finns på rollen riskerar denne att förlora sin legitimitet. *“Legitimacy is a generalized perception or assumption that the actions of an entity are desirable, proper, or appropriate within some socially constructed system of norms, values, beliefs, and definitions”* (Suchman 1995:574). Enligt Lawrence (1998) kan legitimitet ses som en individs förmåga att betraktas som kvalificerad utifrån en viss profession. Det vill säga individens förmåga att påvisa att den innehar de kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs för att tillhöra en specifik yrkesgrupp. I en politisk kontext innebär detta att politiker riskerar att förlora sin legitimitet om de inte uppfyller förväntningarna och kraven som existerar utifrån deras roll som politiker. Det innebär även att politikerna måste påvisa att de innehar de kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs för professionen. Möller (2009) framhåller att förtroende är det mest centrala för politiska ledare.

Sammanfattningsvis påvisar tidigare forskning att individer som agerar inom den politiska domänen måste hantera komplexa krav och förväntningar som kommer av politikerrollen. Individen måste hantera uppluckrade gränser, ökad exponering, ökad granskning samt krav på tillgänglighet och synlighet på sociala medier.

3. Metod

Kapitlet börjar med en beskrivning av studiens metod och hur den har tillämpats i studien. Därefter följer en redogörelse av genomförandet av studiens intervjuer samt en beskrivning av studiens urval och analysprocess. Kapitlet avslutas med en diskussion rörande studiens forskningsetik.

3.1. Samtalsintervjuer med inslag av stimulated recall

För att uppfylla studiens syfte och besvara forskningsfrågan har jag använt mig av samtalsintervjuer med inslag av ”stimulated recall”. Metoden stimulated recall utvecklades inom pedagogiken (Bloom 1953) och är relativt väletablerad inom forskningsområden som sociologi (t.ex. Harper 1984), antropologi (t.ex. Collier 1957), konsumentforskning (t.ex. Heisley och Levy 1991) och idéhistoria (t.ex. Johannisson 2001), men är fortfarande anmärkningsvärt frånvarande inom management- och organisationsforskningen även om det blivit vanligare. Kokk och Jönsson (2013) använder stimulated recall i sin organisationsforskning och framhåller att metoden skapar analytiskt utrymme genom att inkorporera tid i teorier och i teoretiserande (Kokk och Jönsson 2013). Detta innebär att händelser som kan framstå som triviala vid en första anblick vid ett senare tillfälle kan framträda på ett nytt sätt genom den distans som skapats och på så sätt går det att frambringa ny förståelse för fenomenet.

Benjamin Bloom (1953:161) var den som myntade begreppet ‘stimulated recall’ och beskrev det enligt följande: *“The basic idea underlying the method of stimulated recall is that a subject may be enabled to relive an original situation with vividness and accuracy if he is presented with a large number of the cues or stimuli which occurred during the original situation”*. Den effekt som uppstår är att personen ifråga återupplever händelsen genom att minnet stimuleras, vilket gör att nya perspektiv och tankar framträder (Kokk och Jönsson 2013). DiPardo (1994) lyfter fram att stimulated recall inte bör ses som en specifik metod utan som ett flexibelt verktyg som kan anpassas efter olika forskningsagendor och metodologiska val. Stimulated recall kan bland annat genomföras med fotografier, så kallad ‘photo elicitation’ (t.ex. Collier och Collier 1986; Heisley och Levy 1991), med videoinspelningar (t.ex. Kokk och Jönsson 2013), eller med föremål (Johannisson 2001).

I den här studien stimulerades varje deltagares minnesbilder och reflektionsförmåga med hjälp av olika utdrag från sitt twitterflöde och ombads att beskriva händelsen i likhet med Kokk

och Jönssons (2013) tillvägagångssätt. De använde sig av stimulated recall för att både utmana och bekräfta sina egna tolkningar av den specifika situationen och detta var även min utgångspunkt. Utifrån en initial tolkning av deltagarnas twitterflöden valdes utdragen på basis av deras relevans i förhållande till studiens syfte och forskningsfråga. Detta innebär att utdragen i större eller mindre utsträckning berörde vad som enligt en initial tolkning kunde tänkas beröra gränserna mellan offentligt och privat samt personligt och politiskt.

Intervjuerna genomfördes utefter en grundläggande struktur (se bilaga 1) inspirerad av Esaiasson et al. (2012) och är utformad för att skapa en tydlig länk mellan studiens syfte, frågeställning och intervjuer. Intervjuerna var utformade som samtal där deltagarna kunde ge uttömmande svar som följdes upp med olika typer av uppföljningsfrågor. Frågorna var öppna, korta och enkla för att underlätta för deltagarna och undvika missförstånd. Formen för intervjuerna var semistrukturerad, vilket innebär att den grundläggande strukturen enbart fungerade som en övergripande ram och fylldes ut allt eftersom samtalen fortlöpte (Esaiasson et al. 2012). Detta gjorde det möjligt för mig att följa upp intressanta spår och bibehålla en röd tråd genom intervjuerna.

3.2. Genomförande av intervjuer

Totalt genomfördes elva intervjuer och varje intervju pågick från 30 till 60 minuter. I samband med att intervjuerna genomfördes gjordes ljudupptagningar som lyssnades igenom flera gånger och sedan transkriberades till text. Samtliga deltagare fick ta del av transkriberingarna. Intervjuerna genomfördes utefter den grundläggande strukturen (se bilaga 1). Därefter exponerades deltagarna för några olika utdrag från sina twitterflöden varvat med uppföljande frågor, vilket gjorde att den röda tråden bibehölls under intervjuerna. Med stöd i det som sagts under inslaget av stimulated recall avslutades varje intervju med en allmän diskussion rörande Twitter och gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt.

3.3. Urval

Studiens deltagare består av personer som är eller har varit förtroendevalda politiker på kommunal eller statlig nivå. Då studiens syfte är att bidra till att öka kunskapen om hur politiker hanterar politikerrollen när de är aktiva på Twitter har ett grundläggande urvalskriterium varit att deltagarna är aktiva på det sociala mediet. Att vara aktiv på det sociala mediet ska i denna studie förstås som att deltagarna kontinuerligt använder sig av Twitter genom att publicera någon form av text eller bild. Detta innebär att personer som är användare av forumet, men enbart hänvisar till någon form av text eller bild inte behandlas i studien. För

att skapa en bredd i undersökningen, vilket enligt Bryman och Nilsson (2011) är att föredra vid kvalitativa undersökningar, skickades förfrågningar till företrädare för samtliga riksdagspartier samt Feministiskt initiativ. Det går att konstatera att ett slumpmässigt urval inte hade genererat ett mervärde för studien eftersom det då funnits en risk att urvalet exempelvis bestått av deltagare som inte är aktiva på Twitter och hade således inte bidragit till att uppfylla studiens syfte. Ett ytterligare kriterium har varit att deltagarna har öppna twitterkonton, detta för att kunna tillämpa stimulated recall. Studiens deltagare är således strategiskt valda utifrån sin närvaro och aktivitet på Twitter. Studien utgår ifrån att politikerna själva ansvarar för sitt twitterkonto och väljer vad som ska publiceras.

3.4. Analysprocessen

Eftersom studiens urval av deltagare och stimuli valdes strategiskt startade analysprocessen redan i samband med urvalet. Detta innebar att jag från början kunde utesluta faktorer och deltagare som inte var aktuella för studien (Esaiasson et al. 2012). Under analysprocessen kodades datamaterialet systematiskt genom att centrala och återkommande teman och mönster markerades i marginalerna. Materialet lästes igenom noggrant ett flertal gånger och strukturerades till dess att samtliga kategorier var tydliga. Utifrån Bryman och Nilsson (2011) kan tillvägagångssättet beskrivas som en form av tematisk analys. Det analytiska utrymme som skapades med hjälp av metoden ledde till att studiens deltagare själva reflekterade kring och tolkade sitt agerande. Genom att sedan tolka studiens resultat i förhållande till de teoretiska utgångspunkterna och tidigare forskning lyckades jag frambringa den information som krävdes för att kunna besvara forskningsfrågan och uppfylla studiens syfte.

3.5. Forskningsetiskt förhållningssätt

Jag har genomfört studien med så stor hänsyn som möjligt till Vetenskapsrådets (2002) fyra forskningsetiska huvudkrav; informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Genom att informera studiens deltagare om studiens syfte, deras roll i studien samt att deras deltagande är frivilligt tillgodosåg jag informationskravet. Jag sökte samtycke från samtliga deltagare innan intervjuerna påbörjades och frågade även om jag fick spela in intervjuerna för att kunna göra en korrekt citering. Därav tillgodosågs även samtyckeskravet. Enligt konfidentialitetskravet bör uppgifter av etiskt känslig karaktär anonymiseras, men med tanke på studiens forskningsområde beslutade jag i samråd med samtliga deltagare att inte anonymisera några uppgifter. Avslutningsvis har studiens resultat hanterats med stor diskretion och endast av studiens författare i enlighet med nyttjandekravet.

Som forskare studerar man alltid verkligheten i relation till sina egna erfarenheter och förkunskaper (Bryman & Nilsson 2011), och jag har därför aktivt arbetat med självvransakan under forskningsprocessen. Jag har återkommande reflekterat över min inverkan på intervjusituationen och mitt sätt att presentera materialet. Det är dock ofrånkomligt att jag som forskare påverkat framställningen av studien och frågan är om det verkligen är önskvärt.

4. Analys av den komplexa politikerrollen

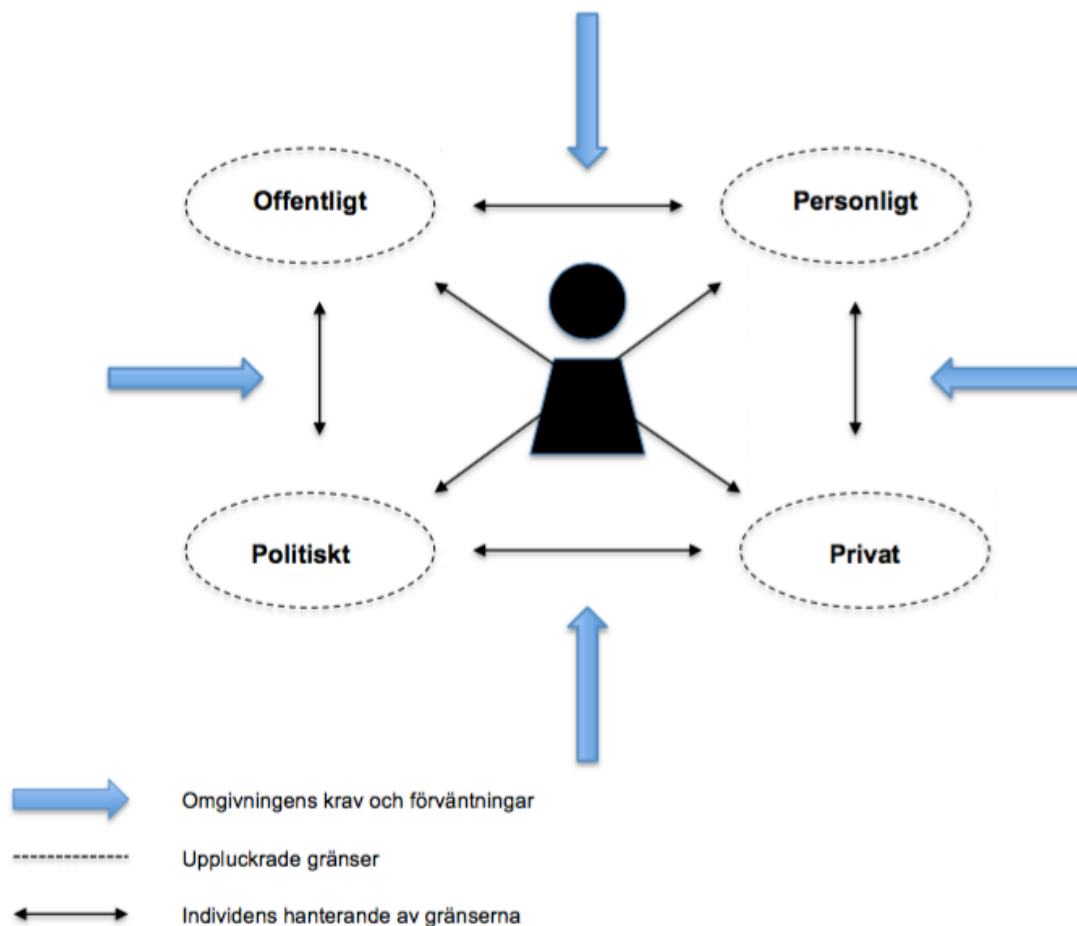
I detta kapitel presenteras studiens resultat i relation till de teoretiska utgångspunkterna och tidigare forskning och varvas med explicita citat som syftar till att klargöra eller illustrera ett visst resonemang. Kapitlet börjar med en beskrivning av hur deltagarna uppfattar gränserna mellan offentligt och privat samt personligt och politiskt när de är aktiva på Twitter, vilket illustreras i en modell. Därefter följer en analys av deltagarnas hantering av dessa gränser och på så vis även deras hantering av politikerrollen.

4.1. De uppluckrade gränserna

Tidigare forskning har beskrivit hur teknik- och samhällsutvecklingen har påverkat kommunikationsmöjligheterna i dagens samhälle och hur detta har påverkat gränserna mellan offentligt och privat samt personligt och politiskt. Det privata har blivit mer offentligt över tid och gränserna har luckrats upp. Utvecklingen har på så vis även påverkat relationen mellan politiker, media och medborgare och har resulterat i att politikerrollen och förväntningarna på den har förändrats (Möller 2009; Montin 2011; Murthy 2013; Enli och Skogerbø 2013; Parmelee och Bichard 2013; Strömbäck 2014). Denna utveckling framkommer även väldigt tydligt i föreliggande studie.

Det är en helt annan värld idag när det gäller kommunikation och det måste vi inse. Vi har inga likheter med hur vi fullgjorde våra förtroendeuppdrag för 20-25 år sen jämfört med idag. Det finns inga likheter och det är nog bra ifall politiskt aktiva och förtroendevalda inser det och vänjer sig vid det och också använder de nya plattformarna. (Lars Ohly)

Citatet visar att den politiska rollen och även de normer och förväntningar som följer med den har förändrats i takt med samhälls- och teknikutvecklingen. I likhet med studier av Pedersen och Hartley (2008), Möller (2009) samt Enli och Skogerbø (2013) åskådliggörs att utvecklingen även lett till en ökad exponering av politikern som individ, vilket också medför en viss komplexitet. Politiker i dagens samhälle måste hantera paradoxala krav och förväntningar från omgivningen och även hantera de uppluckrade gränserna. Denna komplexitet illustreras i figur 1: Den komplexa politikerrollen.



Figur 1. Den komplexa politikerrollen

Modellen symboliserar hur individen som innehar den komplexa politikerrollen hanterar omgivningens förväntningar och krav samt de uppluckrade gränserna. I likhet med Tengelin et al. (2011) framkommer i studien att individen förhandlar med sig själv om var gränsen går. Trots att de olika gränserna är högst subjektiva och således definieras på olika sätt från person till person går det utifrån studien att identifiera några specifika kännetecken. Personligt är sådant som berör individen och andra personer så länge det är av yttlig karaktär. Privat är sådant som är intimt och väldigt självutlämnande som till exempel sjukdomar, familjegräl eller andra problem. Politiskt beskrivs som dagsaktuella händelser och saker som rör individens förtroendeuppdrag, och offentligt är allt som publiceras på Twitter oavsett sakinnehåll. Av studien framkommer dock att det inte enbart finns fyra gränser utan ett flertal olika gränssnitt. Detta innebär exempelvis att det som publiceras kan vara av både personlig och politisk karaktär. Hur deltagarna väljer att hantera denna komplexitet varierar och tydliggörs i kommande avsnitt.

4.2. Att dela med sig av så mycket som möjligt utan att offentliggöra det innersta

Precis som Möller (2009), Murthy (2013) samt Enli och Skogerbø (2013) beskriver i sin forskning blir det utifrån föreliggande studie tydligt att den tekniska utvecklingen har bidragit till personaliseringen av politiken. Det privata och personliga har blivit mer offentligt över tid och gränserna har suddats ut.

Den personliga delen kan jag säga dig har inte överhuvudtaget funnits innan sociala medier för det finns liksom ingen anledning för mig att skicka en insändare där jag skriver att nu leker jag ute i trädgården med min familj. Det blir ju bara fånigt. [...] så sociala medier det är väl där som det har blivit den här blandningen av politiskt och personligt på ett helt annat sätt. (Hillevi Larsson)

Politiker i dagens samhälle måste således hantera den förändring som skett. I studien framkommer att de flesta deltagare har reflekterat kring var gränsen går. Utifrån Tengelin et al. (2011) kan detta tyda på att de har förhandlat med sig själva för att hantera den uppluckring som skett mellan arbetslivet och privatlivet. Samtliga deltagare utom två nämner att de medvetet väljer att publicera personliga saker på Twitter. Även om dessa två nämner att de främst använder Twitter som ett politiskt instrument går det utifrån Goffman (1959) och Stier (2003) att konstatera att allt som publiceras i någon form är av personlig karaktär då uttrycket, medvetet eller omedvetet, speglar delar av individens identitet, värderingar och sociala normer. Vissa deltagare nämner att de publicerar personliga händelser eftersom de anser att det öppnar upp för dialog och tar bort barriärerna mellan medborgare och politiker. Andra säger att de tror att det är bra och leder till fler följare. Att inte riktigt veta vad man kan förvänta sig leder till ett intresse hos omgivningen och på så sätt fler följare. Majoriteten är dock väldigt tydliga med att det finns en gräns och att de inte publicerar vad som helst på Twitter.

Alltså vi är ju riksdagsledamöter 365 dagar om året. Men det betyder inte att medborgarna ska ha tillgång till allting som vi gör. Och sen måste det vara upp till var och en att välja det man gör. Jag försöker att vara personlig utan att vara privat. [...] jag känner att jag vill inte släppa in folk överallt. (Eva-Lena Jansson)

I likhet med Enli och Skogerbø (2013) påvisar citatet ytterligare att det finns en viss förväntan hos omgivningen att politiker ska dela med sig av sitt privatliv. Majoriteten av deltagarna lever upp till dessa förväntningar, men låter inte detta ske på bekostnad av vad som helst. Vissa händelser är privata och därför varken omnämns eller publiceras dessa på Twitter. Det kan ses som att deltagarna medvetet väljer att delge omgivningen med ett urval personliga händelser för att skydda det mest privata. En av deltagarna beskriver att hon delar med sig av

väldigt mycket personliga händelser, men att hon aldrig skulle dela med sig av det ”innersta innersta”. Utifrån detta perspektiv är det även väldigt tydligt att Twitter i enlighet med Murthy (2013) gör det möjligt för deltagarna att enbart visa särskilda delar av sin identitet.

Jag tror att vissa tror nog att dom kanske har väldigt god inblick i hela mitt liv och där kan jag säga att jag har valt väldigt tydligt från början vad jag skriver om och inte. (Caroline Szyber)

Ovanstående påvisar att Twitter missvisande kan betraktas som den bakre regionen utav omgivningen, men att det egentligen rör sig om den främre regionen precis som Murthy (2013) framhåller. Enligt Williams et al. (2013) används mikroblogger för att bland annat förstärka händelser i realtid, men utifrån studien kan det tolkas som att Twitter även används för att förstärka identiteter. Twitter gör det möjligt för individen att bygga sin identitet utifrån hur individen vill framstå. Det framkommer att det personliga uttrycket många gånger uppskattas av omgivningen och bidrar på så sätt till att individens budskap får mer uppmärksamhet. Enligt Stier (2003) strävar individen alltid efter att uppvisa och upprätthålla en för individen fördelaktig identitet, vilket i det här fallet kan vara ”den personliga politikern”. Utifrån March och Olsen (1989) kan det istället betraktas som att individen upplever att det utifrån situationen och tankarna kring sig själv är *lämpligt* att delge omgivningen personliga händelser, men inte sådant som anses privat. Oavsett hur personen, medvetet eller omedvetet, agerar på Twitter kan man utifrån Tengelin et al. (2011) konstatera att deltagarna förhandlar med sig själv om gränserna mellan offentligt och privat, personligt och politiskt.

Det blir även tydligt att den tekniska utvecklingen har skapat en ny form av förväntan hos omgivningen, men att den också skapar möjligheter. I enlighet med Parmelee och Bichards (2013) forskning framkommer att deltagarna använder sig av Twitter för att nå ut till allmänheten vid sidan av massmedia. Twitter beskrivs av deltagarna som en egen arena som gör det möjligt för politikerna att fritt opinionsbilda och sprida sitt budskap. Det blir en egen mediekanal där politikerna når många personer samtidigt, och förhoppningsvis även nya potentiella väljare. Detta synliggör återigen hur den tekniska utvecklingen har förändrat den politiska rollen.

4.3. Att bryta gränser, normer och förväntningar

Under studiens gång blir det påtagligt att majoriteten deltagare medvetet väljer att framhäva olika dimensioner av sig själva när de är aktiva på Twitter, vilket överensstämmer med tidigare studier (Parmelee och Bichard 2013; Enli och Skogerbo 2013; Murthy 2013). Möller

(2009) och Enli och Skogerbø (2013) framhåller att politiken över tid har personaliserats vilket innebär att politikernas personligheter och personliga egenskaper hamnar i centrum.

Jag tycker generellt att politiker, även dom på ganska hög nivå som Annie Lööf och alla dom där, kan vara ganska personliga för det ligger väl i tiden. Kanske att man ska visa att man även är en riktig person bakom den hårda politikern. (Ann Karlsson)

Citatet påvisar den dominerande riktningen inom forskningen som framhåller att politikerrollen har förändrats över tid, och så även förväntningarna på den (Möller 2009; Enli och Skogerbø 2013; Parmelee och Bichard 2013; Murthy 2013). Ett uttryck som återkommer i samtliga intervjuer förutom två är att deltagarna vill påvisa för omgivningen att de är ”mer än bara politiker”. Det framstår väldigt tydligt att deltagarna vill komplettera bilden av sig själva och att det är viktigt att visa att det finns en människa bakom politikern. Utifrån Goffmans (1959) dramaturgiska rollsyn kan detta ses som ett uttryck för det tvång som de sociala rollerna kan innebära. Enligt honom medför de sociala rollerna i samhället olika normer, känslor och attityder som styr hur individen bör agera i en specifik situation. Individen agerar således, medvetet eller omedvetet, på ett visst sätt på grund av situation och vilken tradition som existerar inom dennes grupp och/eller utifrån dennes sociala status. I förhållande till Kouzes och Micos (1979) domänteori innebär detta att deltagarna i studien kliver in i den politiska domänen och anammar den politiska rollen med tillhörande normer och förväntningar. Utifrån studien blir det dock tydligt att majoriteten av deltagarna vill bryta en del av de normer och krav som den politiska rollen tillskriver dem.

Jag vill inte bara bli sedd som en politiker. [...] jag vill inte bli infackad (inplacerad i fack) i den där politikern och bara skriva seriösa politiska tweets för det tycker jag inte är så kul. (Ann Karlsson)

Precis som ovanstående uttrycker de flesta deltagare att det skulle vara tråkigt att vara aktiva på Twitter om de inte fick skriva om andra saker än politik. I studien framkommer att deltagarna upplever att det finns en förväntan på att politiker ska agera seriöst och att detta kan stå i kontrast till humor och skämt. Ett flertal deltagare nämner att de ser humor som ett verktyg för att nå ut med sitt budskap, men även för att göra politik till någonting roligt och på så sätt bidra till ett ökat politiskt engagemang i samhället.

Du borde vara en ansvarsställande politiker, så här får man inte bete sig. Den kommentaren har jag ju fått. Man måste ju kunna förvänta sig mer av en riksdagsledamot än att man är ute och fånar sig på Twitter. (Maria Abrahamsson)

Ovanstående citat påvisar de paradoxala krav och förväntningar som finns på politiker. Deltagarna ska i sin roll som politiker agera seriöst och uppfattas som ansvarsfulla, samtidigt som de förväntas delge sin omgivning personliga och vardagliga händelser från sina liv (Möller 2009; Enli och Skogerbo 2013). I studien framkommer att risken att uppfattas som oseriös av sin omgivning i vissa fall kan leda till en form av självzensur, vilket innebär att individen medvetet väljer att inte uttrycka sig på ett specifikt sätt.

Helt plötsligt när man är politiker så känner man att det här kanske jag inte kan göra [...] Jag kanske inte får uttala mig så här för då kommer folk uppfatta mig som oseriös eller sådär va [...] det här kanske kommer upp i offentligheten så att jag får nog tänka till vad jag säger. (Jörgen Fogelklou)

Självzensuren kan med utgångspunkt i Goffman (1959), Suchman (1995) och Möller (2009) tolkas som ett förhållningssätt för individen att bibehålla sin legitimitet genom att upprätthålla de normer och förväntningar som finns på rollen som politiker. I förlängningen blir det i förhållande till Lawrence (1998) ett sätt för individen att betraktas som kvalificerad utifrån sin roll som politiker. Utifrån March och Olsens (1989) diskussion om lämplighetslogik kan det även ses som att individen handlar utifrån vad som är mest lämpligt i förhållande till situationen och institutionens sociala regler och normer.

Några av deltagarna i studien nämner uttryckligen att de vill bryta normerna för hur en politiker bör agera. Det framkommer att det fortfarande existerar en gammal bild av politiker som innefattar att individen ska vara hård, seriös, klär sig på ett visst sätt och inte ska visa några svagheter. Det beskrivs som att individen ska måla upp en fasad eller bära en rustning, vilket kan liknas vid Goffmans (1959) beskrivning av att framträda och att bära upp en viss roll. Vissa deltagare anser även att politikerrollen vilar på patriarkala normer och vill därför påvisa att kvinnor också kan arbeta med politik på heltid och samtidigt ha familj. Utifrån detta synsätt blir det därför viktigt för deltagarna att korsa gränserna för vad som anses politiskt och personligt och uppvisa olika dimensioner av sig själva för att bryta de förväntningar och normer som kommer av den politiska rollen.

Jag har aldrig gillat det där eller att man ska klä sig på ett manligt sätt eller som en politiker ska klä sig. Ibland har jag jeans och tröja och ibland är jag uppklädd, det är olika från fall till fall utifrån situationen och även vad jag känner för. För mig blir det kanske lite ett sätt att göra uppror mot de här förväntningarna, att liksom så gör jag. (Hillevi Larsson)

Enligt March och Olsens (1989) lämplighetslogik tolkar individen situationen, reflekterar kring sig själv och handlar sedan utifrån från vad som anses mest lämpligt. Utifrån citatet

framkommer dock att individen själv väljer att agera på ett visst sätt för att göra uppror mot förväntningarna på den politiska rollen varpå individen även har tagit ställning till hur hon vill framstå. I förhållande till March och Olsen (1989) kan tolkas att individen i sitt agerande har tagit ställning till vad det är för situation, vem hon är och hur hon vill framstå för att sedan agera på det sätt som hon anser är mest lämpligt. Studien påvisar således, i kontrast till March och Olsen (1989), att det centrala för individen i det här fallet har varit att agera efter sin egen vilja och inte främst utifrån de sociala regler och normer som existerar inom institutionen. Individen hanterar således den komplexa politikerrollen genom att till viss del bryta med den och korsa gränserna för vad som anses politiskt och personligt.

Att deltagarna vill bryta de normer och krav som politikerrollen för med sig kan även tolkas som ett uttryck för att skapa ökad förståelse för den komplexa situation som politikerna befinner sig inom. I likhet med Möller (2009) och Strömbäck (2014) konstateras att relationerna mellan politiker, media och medborgare har förändrats i och med den tekniska utvecklingen. Studiens deltagare beskriver att det offentliga samtalsklimatet har skiftat över tid och att detta blir väldigt tydligt i deras närvaro på Twitter. Enligt Möller (2009) har politikernas exponering ökat i samband med mediasamhällets utveckling och uppluckringen av gränserna. En deltagare påvisar detta genom att beskriva att det som tidigare sades runt matbordet idag publiceras på Twitter. Möller (2009) lyfter även fram att villkoren för det politiska ledarskapet har förändrats och försvårats då medborgare i allt större utsträckning ifrågasätter och ställer krav på ett annat sätt än tidigare. Enligt studiens deltagare läggs alltmer fokus på att hitta fel istället för att föra en dialog. En av deltagarna illustrerade med en anekdot hur politiker ibland bemöts i dagens samhälle.

[...] när han var föreläsare så ville alla förstå och nu när han är politiker så vill minst hälften missförstå. (Jonas Ransgård)

Enligt Pedersen och Hartley (2008) har det skapats en kontext där tilliten för politiska ledare är låg samtidigt som allmänhetens förväntningar är mångtydiga och ambivalenta. De anser att den ökade granskningen och inspektionen har bidragit till denna utveckling. Utifrån studien blir det synligt att politikerna själva bidrar till denna utveckling genom att de gör sig själva mer granskningsbara när de är aktiva på Twitter. Det blir på så sätt ett självförstärkande element. Att göra sig själv granskningsbar blir således en direkt konsekvens av att använda Twitter.

Studien visar även att individens formella position inom den politiska domänen har betydelse för granskningen. Det framkommer en viss medvetenhet rörande deltagarnas position i den politiska hierarkin. En deltagare nämner att man troligtvis får passa sig lite mer i hur man

skriver och besvarar kommentarer ju högre politiker man är. Granskningen och exponeringen blir intensivare högre upp i den politiska hierarkin, vilket också innebär att ett missförstånd kan få större konsekvenser. Lars Ohly som numera inte har någon formell position inom den politiska domänen beskriver att hans närvaro på Twitter har gått igenom tre olika stadier: partiledaren, riksdagspolitikern och Lasse. När Lars Ohly var partiledare betraktade han sig själv som företrädare för hela den politiska rörelsen och ansåg sig därför ha ett extra stort ansvar för förtroendet för politiken i stort. När han sedan blev riksdagspolitiker var kraven fortfarande påtagliga, men det han uttryckte behövde inte uteslutande gå i linje med partiets officiella uppfattning. När han sedan avgick från riksdagen blev han Lasse och vågade vara mer frispråkig eftersom han enbart företräder sig själv. Utifrån Goffman (1959) och March och Olsen (1989) går det återigen att konstatera att de sociala normerna och reglerna inom den politiska domänen styr hur individen agerar. De tre faserna som Lars Ohly beskriver kan utifrån Goffman (1959) liknas vid tre olika roller och när han väl kliver ur den politiska domänen demaskerar han sig i högre utsträckning.

Det blir också tydligt att individens formella position inom den politiska domänen har betydelse för hur mycket utrymme den politiska rollen får. De som inte arbetar med politik på heltid nämner att det politiska uppdraget inte får ta för mycket tid. De har ett annat arbete vid sidan av och vill inte enbart bli betraktade som politiker. Däremot framhåller de att det inte är någon skillnad på hur de agerar i sin roll som politiker och hur de agerar vid sidan av politiken. De har samma åsikter och samma förhållningssätt. Samtliga deltagare nämner att det är en form av livsstil att vara politiker, vilket innebär att de anser att de är i tjänst i princip 24 timmar om dygnet 365 dagar om året. Det kan också konstateras att denna livsstil har förstärkts ytterligare med framväxten av de sociala medierna. Hur politikern agerar kan och bör alltid ses i ljuset av att de är förtroendevalda.

Vi ska granskas för den politik vi för, men också kombinationen med att man inte kan säga saker politiskt och sen göra någonting helt annat privat. Alltså man kan inte ha en uppfattning att så här tycker vi här och sen skriva någonting annat [...]. (Eva-Lena Jansson)

Deltagarna uttrycker på så vis att det inte är någon skillnad på hur de agerar i rollen som politiker och utanför, vilket kan te sig ganska motsägelsefullt eftersom vissa av dem försöker distansera sig på olika sätt. Att distansera sig från vissa delar bör därför ses som ett förhållningssätt som används när individen hanterar den komplexa politikerrollen och gränserna mellan offentligt och privat, samt personligt och politiskt.

4.4. Att ständigt vara uppkopplad

Under intervjuerna har samtliga deltagare nämnt att det är ett medvetet beslut från deras sida att vara aktiva på Twitter. Det framkommer dock även andra tongångar som påvisar att det föreligger en viss förväntan att de som politiker bör befinna sig på Twitter. En förväntan på tillgänglighet som enligt tidigare forskning hänger samman med den tekniska utvecklingen (Stier 2003; Möller 2009; Parmelee och Bichard 2013; Murthy 2013). Flera deltagare nämnde att de ville hänga med i utvecklingen medan andra uttryckligen berättade att de blivit övertygade av kollegor att det är väsentligt att som politiker i dagens samhälle vara aktiv på Twitter. Det verkar även föreligga ett bakomliggande tryck som gör att politiker väljer att bli aktiva på Twitter.

[...] hela mediasidan har ju också flyttat in på Twitter. Dom plockar ju väldigt mycket nyheter ur det flödet så att som en politiker på hög nivå välja att inte vara på Twitter är som att säga nej till en kommunikations- och informationskanal. (Helene Odenjung)

Citatet är ett uttryck för den medialiseringsprocess som förekommer i de flesta västerländska samhällen där media får en allt mer framträdande roll (Strömbäck 2008; Möller 2009; Enli och Skogerbø 2013; Strömbäck 2014). Några deltagare beskriver att det blir en stress både av att vara och inte vara aktiv på Twitter. Den politiker som väljer att inte vara aktiv går miste om en viktig kommunikations- och informationskanal, samtidigt som det finns en risk att det skapas fabricerade konton i personens namn som kan sprida ut felaktig information. Detta kan i sin tur skada individens legitimitet, vilket enligt Möller (2009) är det mest centrala för politiker. En annan deltagare beskriver det som att syns man inte så finns man inte vilket vittnar om att det är av stor vikt att politikerna tar plats på Twitter. Och då handlar det om att ta plats i egenskap av sig själva och inte som parti. I enlighet med tidigare forskning kan det ses som ett tecken på att Twitter numera är en viktig arena för politiker (Parmelee och Bichard 2013; Murthy 2013; Enli och Skogerbø 2013).

Samtliga studiens deltagare är inne på Twitter nästintill flera gånger varje dag för att kontrollera twitterflödet. Vissa av deltagarna beskriver att de är rädda över att missa något viktigt. Detta skulle kunna liknas vid det som Stier (2003) benämner som teknostress. Många av deltagarna förklarar att de är uppkopplade i princip hela tiden och en av deltagarna beskriver att han alltid har Twitter igång medan han gör andra saker. En annan säger att hans sambo skulle beskriva det hela som att han twittrar konstant. Det framkommer att deltagarna ofta är uppkopplade på Twitter när de är hemma och är speciellt aktiva när de ser på TV. Det blir på så sätt tydligt att den ständiga uppkopplingen ibland kan göra det svårt att dra en gräns mellan privatlivet och arbetslivet.

Jag föresätter mig att nu ska det vara kväll och nu är det bra, men när man hör det där plinget då går man ju dit och tittar. Man gör ju det. Och är det då någonting som jag känner det här vet jag svaret på eller det här är intressant, ja då svarar jag på det och så är man ju igång. (Jonas Ransgård)

Citatet visar att den politiska rollen kan spilla över på fritiden och att hanteringen av gränserna är problematisk. När gränsen mellan arbetsliv och privatliv blir allt svårare att definiera måste individen förhandla med sig själv om sina gränser (Tengelin et al. 2011). Det kan tolkas som att individens sätt att hantera den komplexa politikerrollen är att ständigt vara uppkopplad. Det blir dock paradoxalt eftersom detta även kan tänkas göra det svårare att dra en gräns.

Utifrån Nosko et al. (2010) samt Boon och Sinclairs (2009) resonemang kan den regelbundna publicering av meddelanden på Twitter ses som ett sätt för deltagarna att upprätta och bibehålla sin identitet. Stier (2003) framhåller att den tekniska utvecklingen har lett till att internet numera är en viktig arena för identitetsskapande, vilket också framkommer i studien. Några deltagare beskriver att det skulle vara väldigt svårt för dem att sluta Twittra, dels eftersom de får sin dagliga nyhetsuppdatering därifrån och dels för att det har blivit en form av rutin.

Det hade varit jättesvårt. Det skulle vara som en rutin att man dricker kaffe på morgonen och bara sluta med det. Det skulle vara jättejobbigt. (Ann Karlsson)

Både publiceringen och den ständiga bekräftelsen blir på så sätt en del av personens identitet (Boon och Sinclair 2009; Nosko et al. 2010; Murthy 2013). Det framkommer att deltagarna gärna vill få mer spridning, öka antalet följare och uppskattar de mediakontakter som skapas via Twitter. Lars Ohly beskriver det hela som en spiral av intresse som hela tiden förstärks genom att följarnas intresse bidrar till ökat intresse hos honom själv vilket gör att han blir mer aktiv på Twitter, något som leder till ökat intresse hos följarna och så vidare.

5. Slutsatser

I denna studie har gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt studerats för att bidra till att öka kunskapen om hur politiker hanterar politikerrollen när de är aktiva på Twitter. I detta kapitel presenteras studiens slutsatser vilka sammanfattar studiens resultat, besvarar studiens forskningsfråga och uppfyller studiens syfte.

5.1. Individens sätt att hantera den komplexa politikerrollen

I linje med tidigare forskning går det utifrån studiens resultat att konstatera att gränserna mellan offentligt och privat samt politiskt och personligt har luckrats upp. Den politiska arenan har breddats i takt med den tekniska utvecklingen och exponeringen av politikerna har ökat. Detta bidrar till att fokus i större utsträckning än tidigare riktas mot den enskilda politikern istället för partiet som helhet. Studiens resultat visar att samtliga deltagare oavsett kön, partitillhörighet och formell position inom den politiska domänen måste hantera de normer och förväntningar som kommer av att framträda i den politiska rollen. Deltagarna framhåller att det är en form av livsstil att vara politiker, vilket innebär att de måste handskas med politikerrollen 24 timmar om dygnet 365 dagar om året. Studien visar sig också att Twitter har bidragit till att förstärka denna livsstil. Samtliga deltagare måste således hantera den offentlighet som följer med politikerrollen och förhandla med sig själva om gränserna mellan offentligt och privat, politiskt och personligt när de är aktiva på Twitter.

För att bidra till ökad kunskap om hur politiker hanterar politikerrollen när de är aktiva på Twitter ställdes inledningsvis följande fråga: Hur uppfattar och hanterar politiker gränserna mellan offentligt och privat, politiskt och personligt när de är aktiva på Twitter? Det har under studiens gång framkommit att deltagarna uppfattar gränsdragningen som problematisk och att arbetslivet ibland flyter samman med privatlivet. Samtidigt är det tydligt att deltagarna har reflekterat kring gränserna och bestämt vad de väljer och inte väljer att dela med sig av. Trots att gränserna är subjektiva går det utifrån studien att identifiera specifika kännetecken för hur deltagarna uppfattar gränserna. Frågor som rör deltagarens förtroendeuppdrag och dagsaktuella händelser ses som politiskt och allt som publiceras på Twitter definieras som offentligt. Personligt är sådant som rör individen och andra personer så länge det är av ytlig karaktär och privat är sådant som är intimt och inte publiceras på Twitter. Av studien framkommer att uppblandningen av de olika gränserna inte förekommit i samma utsträckning innan framväxten av sociala medier. Detta innebär att individen inte enbart måste hantera de fyra gränserna utan ett

flertal olika gränssnitt. Det kan exempelvis innebära att frågor härrör både det personliga och politiska. Hur deltagarna väljer att hantera denna komplexitet varierar. I studien har det identifierats tre tillvägagångssätt som deltagarna använder sig av: (1) Att dela med sig av så mycket som möjligt utan att offentliggöra det innersta, (2) Att bryta gränser, normer och förväntningar och (3) Att ständigt vara uppkopplad.

Det första tillvägagångssättet ska förstås som att deltagarna hanterar utvecklingen genom att enbart visa upp delar av sin sammantagna identitet. Det kan konstateras att det finns olika anledningar till varför deltagarna väljer att dela med sig av personliga händelser på Twitter. En del nämner att det är för att öppna upp för dialog mellan dem och medborgarna, medan andra nämner att det är för att det uppfattas positivt och genererar fler följare. Det framkommer att det till stor del handlar om publicitet och en vilja av synas för att nå ut med sitt budskap till fler. Det blir tydligt att det är en effekt av den personalisering som skett, vilket är i linje med tidigare forskning (Möller 2009; Parmelee och Bichard 2013; Murthy 2013; Enli och Skogerbo 2013). Det blir i relation till Goffman (1959), March och Olsen (1989), Stier (2003) samt Tengelin et al. (2011) tydligt att deltagarna förhandlar med sig själva om var gränsen går genom att, medvetet eller omedvetet, ta ställning till hur de vill framstå och vad som är lämpligt att dela med sig av utifrån deras roll som politiker. Att förhandla om sina gränser handlar utifrån detta perspektiv om att värna om privatlivet. Det vill säga att deltagarna aldrig delar med sig av sådant som de anser är privat utan enbart sådant som de anser är personligt. Istället handlar det om vad personen ifråga kan tänkas utelämna för att bygga sin identitet utåt och på så sätt nå ut med sitt budskap. Det kan ses som en effekt av den personalisering som skett och ett tecken på hur politikerna försöker hantera utvecklingen.

Det andra tillvägagångssättet ska förstås som att deltagarna hanterar komplexiteten genom att bryta vissa gränser, normer och förväntningar. Med stöd av Goffman (1959), Kouzes och Mico (1979) samt March och Olsen (1989) kan konstateras att den formella positionen inom den politiska domänen påverkar vilka förväntningar och krav som ställs på individen, men även hur mycket av den politiska rollen som de anammar. De individer som inte arbetar med politik på heltid förhandlar med sig själva om hur de ska hantera gränserna samt hur mycket tid och utrymme den politiska rollen får ta. Även de som arbetar med politik på heltid förhandlar om gränserna genom att de till viss del omdefinierar såväl gränserna som de normer och förväntningar som är inneboende i politikerrollen. Studiens resultat visar att vissa deltagare i sitt agerande aktivt tar ställning till vad det är för situation, hur de betraktar sig själva och hur de vill framstå för att sedan agera på det sätt som anses mest lämpligt. I vissa fall kan detta leda till en form av självrensning, medan det i andra fall leder till att individen aktivt gör uppror mot

politikerrollen. Studien påvisar således, i kontrast till March och Olsen (1989), att det centrala för individen är att agera efter sin egen vilja och inte främst utifrån institutionaliserade sociala regler och normer. Individen hanterar således den komplexa politikerrollen genom att till viss del bryta med den och korsa gränserna för vad som anses politiskt och personligt.

Det tredje tillvägagångssättet ska förstås som att individen hanterar utvecklingen genom att ständigt vara uppkopplad. Genom att ständigt vara uppkopplad kan politikern hantera den stress som kommer av att missa något viktigt och samtidigt leva upp till de förväntningar som ställs på tillgängligheten. Dock blir det paradoxalt eftersom den ständiga uppkopplingen kan göra det svårare för individen att dra en gräns mellan privat- och arbetslivet. Däremot framkommer det, i likhet med vad Stier (2003) finner, att Twitter blir ett viktigt forum för identitetsskapande. På så sätt omfamnar individen de uppluckrade gränserna och gör den ständiga publiceringen på Twitter till en rutin. Vissa deltagare medger att det skulle vara svårt för dem att sluta twittra, och det blir på så sätt tydligt att den ständiga uppkopplingen är ett sätt för dem att hantera utvecklingen.

Sammanfattningsvis går det att konstatera att politikerna använder sig av en kombination av olika tillvägagångssätt för att hantera de uppluckrade gränserna när de är aktiva på Twitter och att de uppfattar gränserna på liknande sätt. Utifrån ovanstående slutsatser kan slås fast att de utsuddade gränserna leder till en ökad komplexitet för politiker i dagens samhälle och skapar för individen ett behov av reflektion kring den ökade exponeringen som kommer med den tekniska utvecklingen. Det framkommer dock att utvecklingen även skapar särskilda möjligheter för den enskilda individen. Denna motsägelse framträder bland annat av att deltagarna beskriver utvecklingen som en möjlighet för dem att skapa sitt egna medium via Twitter. Detta innebär att de inte längre är beroende av massmedierna för att kunna sprida sitt budskap. Samtliga deltagare beskriver att de på grund av sin närvaro på Twitter har bättre förutsättningar att komplettera bilden av sig själva, sprida sitt budskap och interagera med både journalister, andra politiker och medborgare. Avslutningsvis konstateras att politikerna hanterar politikerrollen när de är aktiva på Twitter genom att förhandla med sig själva rörande gränserna mellan offentligt och privat, personligt och politiskt samt att de reflekterar kring hur de vill framstå i sin roll som politiker.

6. Diskussion

I detta avslutande kapitel förs en diskussion rörande studiens slutsatser och studiens bidrag i relation till offentligt förvaltning. Avslutningsvis ges förslag till vidare forskning.

6.1. Avslutande diskussion

Tidigare forskning har inte i tillräckligt stor utsträckning undersökt hur politiker hanterar den teknik- och samhällsutveckling som skett. I relation till March och Olsen (1989) framhåller jag att lämplighetslogiken inte fullt ut förklarar hur individerna agerar på Twitter. Utifrån studiens slutsatser blir det tydligt att individen inte enbart tar hänsyn till vem hon är, situationen, och de sociala normer och regler som existerar inom institutionen, utan även tar hänsyn till hur hon vill framstå. Precis som Goffman (1959) och Stier (2003) framhåller sker dock inte varje framträdande medvetet, utan deltagarna kan mycket väl vara omedvetna om delar av sitt agerande. Genom det analytiska utrymme som skapades med hjälp av stimulated recall har deltagarna dock fått en ökad medvetenhet rörande sitt agerande då metoden frambringade ny förståelse för historiska händelser.

Jag vill även framhålla att tidigare forskning som exempelvis Parmelee och Bichard (2013) inte problematiserar de olika gränserna i tillräckligt stor utsträckning. Många gånger använder de begrepp som personligt och privat synonymt. Jag hävdar istället att, medan mycket av det som publiceras på Twitter är personligt, kan inget av det betraktas som privat. När en händelse publiceras på Twitter förflyttas till den automatiskt till den offentliga sfären och bör därför inte kunna betraktas som någonting privat.

6.2. Studiens bidrag i relation till offentlig förvaltning samt förslag till vidare forskning

I relation till offentlig förvaltning blir det tydligt att den förändrade politikerrollen och hur politiker hanterar denna utveckling får implikationer på den offentliga förvaltningens praktik. Det har i min studie framkommit att deltagarna bland annat använder Twitter för opinionsbildning och för att sprida politiska budskap. Detta får sannolikt konsekvenser på styrningen av förvaltningen på så vis att närvaron på Twitter påverkar vilka frågor som lyfts upp på den politiska dagordningen. Williams et al. (2013) framhåller att Twitter används för att förstärka effekterna av aktuella händelser och detta är i sig en intressant aspekt av den teknologiska utvecklingen. Därmed skulle det även vara intressant att vidare studera hur

politikers närvaro på Twitter påverkar organiseringen av politik och styrningen av förvaltningen.

Av studien framkommer även att vissa politiker använder sin närvaro på Twitter för att minska barriärerna mellan politiker och medborgare samt för att bidra till ökat politiskt engagemang. Med utgångspunkt i detta skulle det vara intressant att studera hur politikers närvaro på Twitter påverkar relationen mellan politiker och medborgare. Hur påverkas politikernas legitimitet och kan politikers deltagande på Twitter bidra till en ökad demokratisering?

Referenslista

- Ahmed, S., Jaidka, K. & Cho, J. (2016). The 2014 Indian elections on Twitter: A comparison of campaign strategies of political parties, *Telematics and Informatics*, vol. 33, no. 4, pp. 1071-1087.
- Berg & Oscarsson (2015). *20 år med personval*, Rapport 2015:3, Göteborgs universitet: Valforskningsprogrammet
- Bergström & Oscarsson (2014). *Svenska trender 1986-2014*, Rapport. Göteborgs universitet: SOM institutet
- Bloom, B. S. (1953). "Thought-Processes in Lectures and Discussions." *Journal of General Education*, 7 (3): 160–169.
- Boon, S. & Sinclair, C. (2009). "A world I don't inhabit: disquiet and identity in Second Life and Facebook", *Educational Media International*, vol. 46, no. 2, pp. 99.
- Bryman, A. & Nilsson, B. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*, 2., [rev.] uppl. edn, Liber, Malmö.
- Collier, J. (1957). "Photography in Anthropology: A Report on Two Experiments." *American Anthropologist*. Vol. 59, no. 5, pp. 843–859.
- Collier, J., och M. Collier. (1986). *Visual Anthropology: Photography as Research Method*. Albuquerque: University of New Mexico Press.
- Dang-Xuan, L., Stieglitz, S., Wladarsch, J. & Neuberger, C. (2013). An investigation of influentials and the role of sentiment in political communication on twitter during election periods, *Information, Communication & Society*, vol. 16, no. 5, pp. 795.
- DiPardo, A. (1994). "Stimulated Recall in Research on Writing: An Antidote to 'I Don't Know, It Was Fine'." *I Speaking About Writing: Reflections on Research Methodology*, edited by P. Smagorinsky, 163–181. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Enli, G. & Skogerbø, E. (2013). Personalized campaigns in party-centred politics: Twitter and Facebook as arenas for political communication. *Information, Communication & Society*, vol. 16, no 5, pp. 757-774.
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H. & Wängnerud, L. (2012). *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 4., [rev.] uppl. edn, Norstedts juridik, Stockholm.
- Goffman, E. (1959). *The presentation of self in everyday life*, University of Edinburgh Social Sciences Research Centre, Edinburgh.
- Graham, G. (1999). *The Internet: a philosophical inquiry*, Routledge, London.
- Harper, Douglas. (1984). Meaning and Work: A Study in Photo Elicitation. *International Journal of Visual Sociology*. vol. 2, no 1, pp. 20–43.
- Heisley, D. & Levy, S. (1991). Autodriving: A Photoelicitation Technique. *Journal of Consumer Research*. vol. 18, no 3, pp. 257–272.
- Johannisson, K. (2001) *Nostalgia. En känslas historia*. Bonnier: Stockholm
- Kateb, F. & Kalita, J. (2015). Classifying Short Text in Social Media: Twitter as Case Study. *International Journal of Computer Applications*, Vol. 111, No 9, pp. 1-12.
- Kokk, G. & Jönsson, S. (2013). Visual research methods and the importance of analytical spaces. *Management and Organizational History*, vol. 8, no 2, pp. 174–184

- Kouzes, J.M. & Mico, P.R. (1979). Domain Theory: An Introduction to Organizational Behavior in Human Service Organizations, *The Journal of Applied Behavioral Science*, vol. 15, no. 4, pp. 449.
- Larsson, A. O. & Moe, H. (2012). Studying political microblogging: Twitter users in the 2010 Swedish election campaign, *New Media & Society*, vol. 14, pp. 729–747.
- Lawrence, T.B. (1998). Examining Resources in an Occupational Community: Reputation in Canadian Forensic Accounting, *Human Relations*, vol. 51, no. 9, pp. 1103-1131.
- March, J. G. & Olsen J. P. (1989). *Rediscovering institutions: the organizational basis of politics*, Free Press, New York
- Montin, S. & Granberg, M. (2013). *Moderna kommuner*, Liber, Stockholm
- Murthy, D. (2013). *Twitter: social communication in the twitter age*, Polity, Cambridge.
- Möller, T. (2009). *Politiskt ledarskap*, 1. uppl. edn, Liber, Malmö.
- Nationalencyklopedin (2016a). Privat.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/privat> [2016-03-22]
- Nationalencyklopedin (2016b). Offentligt.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/offentlig> [2016-03-22]
- Nosko, A., Wood, E. & Molema, S. (2010). All about me: Disclosure in online social networking profiles: The case of FACEBOOK, *Computers in Human Behavior*, vol. 26, no. 3, pp. 406-418.
- Parmelee, J.H. & Bichard, S.L. (2013). *Politics and the Twitter revolution: how tweets influence the relationship between political leaders and the public*, Lexington Books, Lanham, Maryland.
- Pentina, I., Basmanova, O. & Zhang, L. (2016). A cross-national study of Twitter users' motivations and continuance intentions, *Journal of Marketing Communications*, vol. 22, no. 1, pp. 36-20.
- Shah, A. & Shah, S. (2002). The New Vision of Local Governance and the Evolving Roles of Local Governments
- Stier, J. (2003). *Identitet: människans gåtfulla porträtt*, Studentlitteratur, Lund.
- Strömbäck, J. (2008). Four phases of mediatization: an analysis of the mediatization of politics, *International Journal of Press-Politics*, vol. 13, pp. 228–246.
- Strömbäck, J. (2014). *Makt, medier och samhälle: en introduktion till politisk kommunikation*, 2. uppl. edn, Studentlitteratur, Lund.
- Suchman, M.C. (1995). Managing Legitimacy: Strategic and Institutional Approaches, *The Academy of Management Review*, vol. 20, no. 3, pp. 571-610.
- Twitter (2016a). Twitter Privacy.
<https://twitter.com/privacy> [2016-03-23]
- Twitter (2016b). About Twitter
<https://about.twitter.com/sv/company/press/milestones> [2016-03-23]
- van Zoonen, L. & Holtz-Bacha, C. (2000). Personalisation in Dutch and German politics: the case of talk show', *Javnost – The Public*, vol. 7, pp. 45–56.
- van Zoonen, L., Muller, F., Alinejad, D., Dekker, M., Duits, L., Vis, P. V. & Wittenberg, W. (2007). Dr. Phil meets the candidates: how family life and personal experience produce political discussions, *Critical Studies in Media Communication*, vol. 24, pp. 322–338.
- Williams, S.A., Terras, M.M. & Warwick, C. (2013). What do people study when they study Twitter? Classifying Twitter related academic papers, *Journal of Documentation*, vol. 69, no. 3, pp. 384-410.

Bilaga 1 – Intervjuguide

Inledning i form av presentation av studien syfte, frågeställning samt Vetenskapsrådets forskningsetiska principer. Därefter följer information om studiens tidsram och intervjuens disposition.

Hur länge har du varit aktiv inom politiken?

Varför började du engagera dig politiskt?

Varför du är aktiv på Twitter? (hur kommer det sig?)

Stimulated recall Nr 1. Berätta, vad händer här?

Hur går du tillväga när du Twittrar?

Hur ofta är du inne på Twitter?

Har ditt parti upprättat några riktlinjer rörande Twitter?

Stimulated recall Nr 2. Berätta, vad händer här?

Hur upplever du att din närvaro på Twitter påverkar dig?

Kan du nämna någonting positivt med din närvaro på Twitter? (ge exempel)

Kan du nämna någonting negativt med din närvaro på Twitter? (ge exempel)

Stimulated recall Nr 3. Berätta, vad händer här?

Kan du beskriva hur din roll som politiker har utvecklats genom åren?

Avslutningsvis, har du någonting du vill tillägga?

Vid ett lämpligt tillfälle under intervjun ställs en kontrollfråga rörande huruvida deltagaren själv är den som hanterar och kontrollerar twitterkontot.

Bilaga 2 - Presentation av studiens deltagare

Abrahamsson, Maria (M), riksdagsledamot sedan 2010
@M_Abrahamsson, aktiv på Twitter sedan september 2009
16 457 följare, 8613 inlägg

Bahner, Julia (Fi), ledamot kommunfullmäktige Göteborg sedan 2010
@JuliaBahner, aktiv på Twitter sedan juni 2012
1372 följare, 4825 inlägg

Esbathi, Ali (V), riksdagsledamot sedan 2014
@aliesbati, aktiv på Twitter sedan juli 2009
31 377 följare, 48 952 inlägg

Fogelklou, Jörgen (SD), ledamot kommunfullmäktige Göteborg sedan 2010
@fogelklou, aktiv på Twitter sedan maj 2010
4784 följare, 50 045 inlägg

Jansson, Eva-Lena (S), riksdagsledamot sedan 2006
@evalenajansson, aktiv på Twitter sedan januari 2009
5046 antal följare, 35 325 inlägg

Karlsson, Ann (V), ledamot kommunfullmäktige Göteborg sedan 2010
@anntikapitalist, aktiv på Twitter sedan mars 2009
2472 antal följare, 69 946 inlägg

Larsson, Hillevi (S), riksdagsledamot sedan 1998
@HilleviLarsson, aktiv på Twitter sedan mars 2009
7429 antal följare, 14 073 inlägg

Odenjung, Helene (L), ledamot kommunfullmäktige Göteborg sedan 1991
@HeleneOdenjung, aktiv på Twitter sedan mars 2009
5488 följare, 29 563 inlägg

Ohly, Lars (V), riksdagsledamot 1998 -- 2014, partiledare 2004 -- 2012
@OhlyLars, aktiv på Twitter sedan oktober 2011
38 622 följare, 55 882 inlägg

Ransgård, Jonas (M), ledamot kommunfullmäktige Göteborg sedan 2007
@JonasRansgard, aktiv på Twitter sedan juni 2010
4705 följare, 18 720 inlägg

Caroline Szyber (KD), riksdagsledamot sedan 2010
@CarolineSzyber, aktiv på Twitter sedan januari 2010
7553 antal följare, 63 665 inlägg

Samtliga siffror är avlästa 2016-05-25

